

ÚJÉVI PÁSZTORLEVÉL

Kedves Atyámfiai, Testvéreim!

Újesztendő reggelén szívem őszinte, meleg szeretetével köszöntelek. Egyházunk címere az evangéliumi vers szerint két alapvető gondolatot kíván kifejezésre juttatni: egyfelől a kígyó által ábrázolt okosságnak, a józan értelemnek, másfelől a szelídségnek, azaz az áhíthatnak, lelki elmélyedésnek, az imádkozásnak kell irányítania vallásos életünket. Kiinduló pontunk egész történelmünk folyamán az Istenben való hit volt, amit értelmünkkel igyekeztünk közös nevezőre hozni. De a hit alapján állva, érdeklődésünkkel mindig elsősorban a való élet adottságai, az ember, a testvér, a felebarát felé fordultunk. Ezért játszott egyházunk és vallásunk az évszázadok folyamán számát messze meghaladó mértékben szerepet a közművelődés fejlődésében, az állandó szellemi, lelki és anyagi gyarapodásban.

Az alig öt fejezetre terjedő újszövetségi kis könyvet, a Jakab apostol levelét unitárius szempontból a Biblia egyik gyöngyszemének tartjuk, mert meggyőződésünk szerint Jézus mindig időszerű örömmüzenetét, istenhitét és valláserkölcsei szemléletét világosan juttatja kifejezésre, kijelentvén, hogy „amiképpen holt a test lélek nélkül, aképpen holt a hit is cselekedetek nélkül. Mutasd meg azért nekem a te hitedet a te cselekedeteidből.“

Újév reggelén a Jakab levél nekünk szóló üzenete ez: a hitnek és a cselekedeteknek együttesen, egymásba kapcsolódva, egyik a másikat szükségszerűen feltételezve kell megteremtleniök a haladó szellemű őszintén vallásos és közelebről unitárius ember életszemléletének alapját.

A kettős jézusi szeretetparancsnál, amint azt az evangélium is hirdeti, nagyobb parancsolat nincs. Az összes valláserkölcsei követelményeknek e kettős parancshoz kell igazodniok, azzal kell szerves kapcsolatban és összhangban állaniok. Ennek az esztendőnek a folyamán is minden törekvésünket arra kell összpontosítanunk, hogy az evangélium szellemében az Istenben való feltétlen hitet, az egymás iránti szeretetszolgálatot, a béke szent ügyét továbbra is lángoló lélekkel szolgálva, a magunk

szellemi és lelki értékeit utolsó leheletünkig védve, de ugyanakkor a mások hitfelfogása és világszemlélete iránt tisztelettel és türelemmel viszonyulva, hazánk, egyházunk, népünk legszentebb érdekeit első helyre helyezve, a hit és szeretet közös útját keresve, a jézustanítvány nevezetre újra meg újra méltónak bizonyuljunk.

A mi nemes feladatunk tehát ez: Isten imádása és az ember szolgálata, másszóval az imádkozás és a kötelességteljesítés, úgy, amint azt vallásalapítónk, Dávid Ferenc és az ő nyomdokain járt hithű elődeink szelleme, egyházunk viszontagságos, de dicsőséges múltja és haladó hagyományaink megkövetelik.

Öntudatos lélekkel vettünk részt azon a béke melletti népszavazáson, amelyen teljes egyhangúsággal igent mondtunk a fegyverzet, a hadsereg létszáma és a katonai kiadások 5 százalékos csökkentésére.

Hisszük és hirdetjük, hogy ilyen evangéliumi lelkülettel élve, amiképpen eddig volt, ebben az esztendőben is lesz helyünk és szerepünk a szebb, békésebb, igazságosabb életet hirdető és fokozatosan megvalósuló társadalmi rendben is.

Kérjük gondviselő Istenünket, hogy atyai szeretetét sugározza ránk ebben az esztendőben is. Áldja meg Szocialista Köztársaságunk vezetőit és minden állampolgárát. Áldása nyugodjék meg templomainkon, egyetemes egyházunk, egyházköreink és egyházközségeink világi és egyházi vezetőin, minden egyes buzgó hívünkön és minden békeszerető emberen szerte a világon.

Isten áldása legyen velünk és áldjon meg mindannyiunkat az új esztendőben is.

Atyafiságos üdvözlettel és főpásztori szeretettel

Dr. Kovács Lajos
püspök

EGYESÜLÉS ÉS EGYSÉG ÜNNEPE

Az ország népe január 24-én a román fejedelemségek egyesülésének évfordulóját ünnepli. Havasalföld és Moldva egyesülése egy hosszú történelmi folyamat eredménye. „Az egység, a szabadság és a függetlenség eszménye a legrégebb idők óta mindenkor szüntelenül lelkesítette a román népet, fáklya volt, amely nemzedékről nemzedékre bevilágította a szabad és független élethez vezető utat“. Az 1848-as forradalom politikai programja már mutatta, hogy új korszak érlelődik a román egységmozgalom történetében. A hűbéri kötöttségek felszámolása mellett ugyanis az egyesülés megteremtése és a nemzeti szabadság, függetlenség kivívása is a forradalom célkitűzései között voltak. A forradalom leverése után az egyesülés központi helyet foglalt el a román nép életében és mozgásba hozta a széles néptömegeket. A mozgalom élén olyan kimagasló egyéniségek álltak mint Mihail Kogălniceanu, Vasile Alecsandri, Costache Negri, Alexandru Ioan Cuza, Vasile Mălinescu, Constantin A. Rosetti, Dimitrie Bolintineanu, Cezar Boliac és mások.

Az 1856. évi párizsi kongresszus, mely a krími háború után Európa sorsát volt hivatva rendezni, foglalkozott a román fejedelemségek egyesülésének kérdésével is. Elhatározták, hogy a fejedelemségek népe választás útján döntsön az egyesülés kérdésében. A választások nyomán határozottan kifejezésre jutott az egyesülés iránti igény és óhaj. Az 1858. évi párizsi konferencián a nagyhatalmak képviselői, bár látták, hogy a fejedelemségek egyesülése a nép akarata, továbbra is fenntartani kívánták Havasalföld és Moldva különállását. Külön közigazgatást, két-két kormányt és országgyűlést vettek tervbe, amelyekre az a feladat várt volna, hogy két fejedelmet választanak.

A kedvezőtlen döntés nem törte le az egyesülés iránti lelkesedést. Már nem lehetett feltartóztatni az egységre, függetlenségre és haladásra vágyakozó széles néptömegek akaratát. A román nép saját kezébe vette sorsának irányítását.

1859. január 5-én a Iași-i választógyűlés Alexandru Ioan Cuza-t választja Moldva uralkodójának. Január 24-én pedig a bukaresti választógyűlésen Havasalföld fejedelmének is őt választják meg. Ezzel megvalósult a román fejedelemségek egyesülése.

Az egyesülés és egység megvalósításáról állapította meg Nicolae Ceaușescu államelnök, hogy „Az 1848-as forradalom nagyszerű eseményei, amelyekért a román nép széles tömegei küzdöttek, 1859. január 24-én gyümölcsöztek, amikor is, Mihail Kogălniceanu szavaival élve »a román nemzet erőteljes aktusa nyomán« Moldva egyesült Havasalfölddel, és megszületett a modern nemzeti állam. A fejedelemségek egyesülése óriási jelentőségű volt népünk társadalmi-politikai fejlődése szempontjából, újabb perspektivákat tárt fel a termelőerők fejlődése előtt, Romániának a modern civilizáció útjára lépése előtt, s korszakalkotó mozzanatot jelentett az egységes román nemzeti állam kialakulásának folyamatában.“

1859 eseményei az egység történelmi útjára figyelmeztetnek, a múlt tanulságaiból pedig erőt sugároznak a ma feladatainak elvégzéséhez. Így válik a múlt jelenné és jövővé, a mai országépítés mozgató erejévé.